

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **GOLDEN FLEECE COMPANY s.r.o.**, se sídlem Slavašovská 575/18, Beroun, proti žalovanému: **Celní úřad pro Středočeský kraj**, se sídlem Washingtonova 1621/11, Praha, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2022, č. j. 45026-3/2022-610000-12, o námitce podjatosti vznesené žalobkyní proti soudci Krajského soudu v Praze Mgr. Ing. Petru Šuránkovi ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 54 Af 2/2022,

t a k t o :

Soudce Krajského soudu v Praze Mgr. Ing. Petr Šuránek **není vyloučen** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 54 Af 2/2022.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně v řízení o žalobě proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného, která je vedena u Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) pod sp. zn. 54 Af 2/2022, včas namítala podjatost soudce Krajského soudu v Praze Mgr. Ing. Petra Šuránka, „a případně Mgr. Tomáše Kocourka Ph.D., pokud by měl soudce Šuránka zastoupit“.

[2] Námitku odůvodnila tím, že jmenovaný soudce rozhodoval o kauzách ve věci spotřební daně. Odkázala na vyjádření prokuristy ze dne 4. 3. 2022, založené ve spise krajského soudu, a uvedla, že „si nedokáže představit, že by protiústavnost zákona o spotřebních daních měli opakovaně rozhodovat výše zmínění soudci, když oba nebyli schopni pochopit protiústavnost novely zákona o spotřebních daních hned napoprvé, protože považovali vlastnická práva za akademickou otázku a oba prokázali v rozsudku 45 Af 11/2016-40 neschopnost zabývat se meritem věci“. Jelikož soudci nejsou schopni podle názoru žalobkyně promítnout obsah a smysl Listiny základních práv a svobod do praxe, pak je nemyslitelné, aby dále plýtvala slovy na odůvodnění svých námitek, k čemuž žalobkyně odkázala na již zmiňované vyjádření prokuristy. V tomto vyjádření prokurista uvedl, že soudce Šuránek „neodpověděl na dvakrát namítaný rozpor novely zákona o spotřebních daních z roku 2014 s čl.

11 bod 4 Listiny“. To podle názoru žalobkyně dokazuje absenci soudní ochrany základních práv a svobod.

[3] K námitce podjatosti se vyjádřili všichni tři soudci soudního oddělení (senátu) 54 Af příslušného krajského soudu, kterému daná věc napadla – předseda senátu Mgr. Ing. Petr Šuránek, a soudci Mgr. Věra Pazderová, LL.M., M.A. a JUDr. David Kryška, přičemž žádný z nich neshledal důvod zavádající pochybnosti o jejich nepodjatosti. Ve svém vyjádření ze dne 21. 4. 2022 všichni jmenovaní soudci výslovně uvedli: *„Ve vztahu k věci a účastníkům řízení, jakož i ve vztahu k prokuristovi žalobkyně, nejsem v poměru, pro který by mohl být dán důvod k pochybám o mé nepodjatosti. Veškeré osoby, které v dané věci vystupují, jsou mi známy toliko z úředního styku, aniž by můj vztah k nim byl jiný než zcela neutrální. Žalobkyni a jejího prokuristu znám pouze z úřední činnosti v podobě projednávání jimi podaných žalob a dalších návrhů. Výslovně odmítám, že by došlo či mělo dojít z mé strany k jakékoliv snaze ovlivňovat rozhodování v dalších věcech žalobkyně nebo jakkoliv jí a jejímu prokuristovi bránit v dosažení spravedlnosti, jak žalobkyně tvrdí. Skutečnosti namítané žalobkyní nepovažuji za důvod podjatosti.“*

[4] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, *„jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednáváné věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.“*

[5] Záruka rozhodování věci nezávislým a nestranným soudcem patří mezi součásti práva na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod). Nestrannost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a důvěry občanů v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky). Nestrannost soudce je především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednáváné věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich zástupcům). Kategorii nestrannosti je třeba vnímat i v rovině objektivní. Za objektivní nelze považovat to, jak se nestrannost soudce subjektivně jeví vnějšímu pozorovateli (účastníkovi řízení), ale to, zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci nikoliv nezaujatý vztah, tj. okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezaujatosti soudce v konkrétním případě. Subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání; rozhodovat o této otázce se však musí na základě hlediska objektivního (shodně též nález Ústavního soudu ze dne 27. 10. 2004, sp. zn. I. ÚS 370/04, N 159/35 SbNU 181).

[6] Jak Ústavní soud uvedl v nálezu ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94, N 127/6 SbNU 429, vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci má být založeno nikoliv jen na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnosti o jeho nepodjatosti. Při posuzování této otázky je tedy třeba učinit úvahu, zda – s ohledem na okolnosti případu – lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být. K vyloučení soudce z projednání a rozhodnutí věci může v zásadě dojít teprve tehdy, když je

pokračování

evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebude moci nezávisle a nestranně rozhodovat (srov. náleží Ústavního soudu ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01, N 98/23 SbNU 11).

[7] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako výjimečný. Proto lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen z opravdu závažných důvodů, které mu skutečně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16). Zákon přitom výslovně stanoví, že takovým důvodem nemůže být okolnost, která spočívá v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[8] V projednávané věci žalobkyně žádný konkrétní závažný důvod, pro který by bylo možné dovozovat podjatost shora jmenovaného soudce, neuvedla. Její námitka podjatosti, vznesená vůči soudci Mgr. Ing. Petru Šuránkovi, nemůže obstát, neboť se týká presumovaného „postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech“, tj. důvodů, které podle výslovného znění § 8 odst. 1 věty poslední s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce z rozhodování být nemohou. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné jiné důvody, které by podjatosti soudce nasvědčovaly. Nesouhlas žalobkyně s předchozím rozhodováním soudce přitom důvodem jeho podjatosti být nemůže.

[9] S ohledem na shora uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že námitka podjatosti vznesená vůči soudci Mgr. Ing. Petru Šuránkovi není důvodná, proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

[10] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že soudce krajského soudu Mgr. Tomáš Kocourek Ph.D. není členem soudního oddělení (senátu) 54 Af příslušného krajského soudu, kterému daná věc napadla. Ani v tomto případě by však námitka podjatosti nemohla být úspěšná, neboť míří rovněž „do postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech“.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. května 2022

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu